Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 671 (6105) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 21 septemb. 1969

Trimisul nostru special, EMANUEL VALERIU, transmite:

TENISMANII AMERICANI PĂSTREAZĂ „CUPA DAVIS" PENTRU AL DOILEA AN

3-0 pentru echipa S. U. A. după partida de dublu: Smith, Lutz — Țiriac, Năstase 8-6, 6-1, 11-9

Ziua a doua a întîlnirii S.U.A. — România, rezervată dublului a început printr-o cuvîntare a primarului orașului, dl. Carl Stock, care felicită pe oaspeți pentru evoluția lor de pînă acum, ca și pentru acceptarea orașului Cleveland ca gazdă a finalei, devenit astfel capitala mondială a tenisului amator, în aceste zile. Ion Țiriac și Ilie Năstase intră primii pe teren și sînt copios aplaudați, poate de același public ca și ieri, mai generos însă astăzi și decontractat, probabil prin faptul că echipa sa conduce cu 2—0. Americanii prezintă pe Stan Smith și Bob Lutz. Deci, nici o surpriză față de variantele diverse care circulaseră pînă acum. Este o după-amiază cu vînt umed și intermitent, anunțînd ploaie, și aceasta avea chiar să întrerupă de mai multe ori jocul.

În primul set, începe serviciul Bob Lutz. Jucătorii americani nu scot treningurile albastre de pe ei, românii sînt în alb. 1—0 pentru gazde, după egalitate și după ce cuplul nostru nu se acomodează prea bine, Ilie circulînd prea mult, iar Ion fiind adesea derutat pe fundul terenului.

Al doilea serviciu — Țiriac și 1—1. Ghem cîștigat la 0! Jocul perechii noastre începe să se sudeze.

Servește Smith. Primul break pentru români! Țiriac este admirabil în reflexe și plasament: 1—2.

Avantajul se irosește însă în ghemul următor cînd Năstase servește slab și pierdem un avans de 40—15. Din nou echilibru pe tabela meciului: 2—2.

Apoi 3—2, după ce la primul serviciu al lui Lutz, returnează formidabil Ilie pe linie sau afară (nu mai îndrăznim să contrazicem arbitrii) și punctul este acordat — firește — gazdelor.

3—3 pe serviciul lui Țiriac. 4—3 face Smith, menținînd avansul din start al echipei americane, dar după greșeli ale noastre.

O colaborare mai bună între români în ghemurile următoare, și drept consecință se intră în long-set: 4—4, 5—4, 5—5... Fiecare jucător continuă să-și cîștige serviciul, chiar Năstase, care însă este evident mai slab ca în ziua precedentă. Deci 6—5, 6—6, 7—6.

Aici survine breakul americanilor. Curios, el se produce tocmai pe serviciul lui Țiriac, pînă atunci fără greșeală. Conducem cu 40—30, dar o minge din netz este trimisă afară de Țiriac, iar apoi — după schimburi furibunde — Năstase dă în fileu. Gazdele nu ratează setbalul și 8—6.

În setul doi, asistăm la cea mai slabă evoluție a echipierilor noștri, pe distanța acestor două zile. Echilibrul se rupe după 1—1, în favoarea americanilor care cîștigă ghem după ghem. Aici se face remarcat cu deosebire Bob Lutz, care face tot jocul echipei sale. Scor: 6—1.

Reviriment al românilor de la debutul setului al trilea, cînd Năstase ne dă din nou speranțe în posibilitatea unei răsturnări a situației. Țiriac servește primul și menține avansul în continuare: 0—1, 1—1, 1—2, 2—2, 2—3, 3—3, 3—4, 4—4, 4—5. Publicul asistă la schimburi de mingi extraordinare, o luptă de toată frumusețea. Nu mai sînt aplaudați jucătorii, ci tenisul în sine.

La serviciul lui Lutz simțim breakul aproape, dar iată-l pe Năstase dînd trei loburi neinspirate, reluate toate imparabil de Smith. Și din nou egali, la 5—5.

Deși șovăie la serviciu, Năstase asigură conducerea — 5—6. Apoi tenis fabulos, cu Țiriac în prim plan, dar tot americanii cîștigă ghemul și 6—6.

Cu un stop care ridică tribunele, cîștigăm ghemul și 6—7. Egalează Lutz, 7—7. Apoi 7—8, 8—8, 8—9. Pentru ultima oară conducem pe serviciul lui Țiriac.

Lutz face 9—9 și apoi, breakul fatal cînd servește (slab) Năstase: 10—9.

La schimbarea terenului, cuplul american este primit cu ovații. Înțelegem că nu mai este nimic de făcut. Servește Smith. Se ajunge la 40—30, mecibal. Țiriac luptă și egalează. Un al doilea mecibal nu mai este ratat și 11—9, victorie a echipei S.U.A. Arena „Harold T. Clarke" freamătă.

„Salatiera de argint" se reîntoarce la Boston, acolo de unde își începuse călătoria în lume, cu 70 de ani în urmă.

NĂSTASE și că EL A REUȘIT SĂ REALIZEZE BREAK-URI ÎN MOMENTELE OPORTUNE. Despre Ilie Năstase, același ziar, care cu o zi înainte îi dedicase un amplu reportaj în genul celui cu Țiriac, acum nu ne spune decît că „...a fost copleșit la începutul jocului, dar că și-a revenit pe parcursul celui de al doilea set, plasînd mingi consecutive cu back-handul său strălucitor".

Am așteptat, de asemenea, punctul de vedere al redactorului de specialitate al televiziunii americane, dar n-am găsit nimic semnificativ, în afara unei foarte scurte declarații a Davis-Cup-manului cu alură de ascet **Arthur Ashe**, care afirma în fața camerelor de luat vederi că VÎNTUL L-A FAVORIZAT. După părerea lui, **pe un asemenea timp lovitura de volé trebuie lungită** și NĂSTASE N-A ȘTIUT ACEASTA. Despre al doilea joc, redactorul televiziunii ne-a comunicat doar punctul de vedere propriu, **afirmînd despre Țiriac că a** SURPRINS PRIN PUTEREA SERVICIULUI SĂU, PRIN TĂRIA LOVITURILOR DIN FUNDUL TERENULUI și că JUCĂTORUL ROMÂN A EVOLUAT DE LA EGAL CU SMITH ÎNTR-UN MECI DE FOARTE BUNĂ CALITATE, **chiar pentru „Cupa Davis"**, MECI CARE DE ALTFEL A FOST CLOU-UL ZILEI.

În scurta conferință de presă organizată ad-hoc după meci, întrebările cele mai acidulate care s-au adresat în special fostului campion român, Ion Țiriac, au țintit calitatea arbitrajului. Sportivul român a evitat să se pronunțe prea dur la adresa cavalerilor fileului, exprimîndu-și doar părerea că, **fără a fi vorba de o părtinire, deci de un act deliberat, în unele momente ale jocurilor S-A GREȘIT PRIN NEAPLICAREA REGULAMENTULUI.** Astfel, **el a dat un singur exemplu, de altfel concludent, pentru toată lumea care a asistat la meciul său,** ACELA DIN SETUL 5, CÎND ARBITRUL DE SCAUN I-A DAT O MINGE CÎȘTIGATĂ LUI ȚIRIAC, CONTESTATĂ DE ARBITRUL PRINCIPAL PH. CHATRIER, **după ce Ion plecase deja de la linia de fund înaintea schimbării terenului.** REVENIREA ASUPRA PRIMEI DECIZII S-A FĂCUT NEREGULAMENTAR, DEOARECE NU I S-AU ACORDAT LUI ȚIRIAC DOUĂ MINGI, AȘA CUM PREVEDE LEGEA TENISULUI, CI UNA SINGURĂ. **De remarcat că scorul era atunci 3—3 la ghemuri.**

Mi s-a părut caracteristic și un alt fapt, acela că răsfățatul publicului american, Stan Smith, nu a găsit energia sau buna dispoziție necesare de a face declarații după meci, cu toate că — după cum am avut prilejul să vă informez — mai înainte el nu fusese de loc zgîrcit cu presa și cu publicul pentru a determina tocmai introducerea sa în formație. **Pentru mine, ca spectator, a vorbit foarte bine gestul său din finalul meciului,** cînd, DUPĂ MINGEA CARE I-A ADUS VICTORIA, SPLENDIDUL ATLET CALIFORNIAN A PRIVIT CERUL CU NIȘTE OCHI DE SUPREMĂ MULȚUMIRE, LĂSÎNDU-ȘI BRAȚELE SĂ CADĂ INERTE DE-A LUNGUL CORPULUI, ÎNTR-O MIȘCARE DE TOTALĂ EPUIZARE. În cuvinte, aceasta putea fi tradus: **bine că s-a terminat, bine că am scăpat...**

În ceea ce-i privește pe băieții noștri, mi-a fost foarte greu să scot ceva de la ei. **Ilie Năstase continuă să repete ca pe un leit-motiv descurajator: AM JUCAT PROST!**

(Continuare în pag. a 4-a)

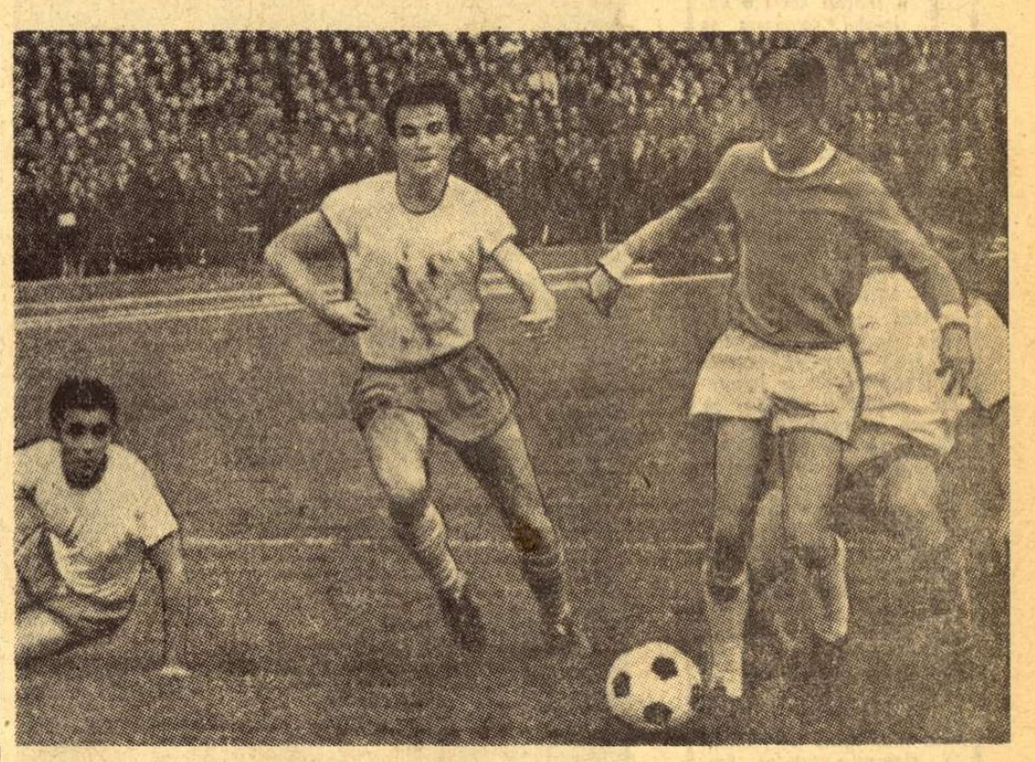

Minutul 56 al meciului Dinamo—Petrolul. Dumitrache a driblat trei adversari dar va rata din nou... (Foto: A. NEAGU)

DINAMO MERITA O VICTORIE NETĂ, DAR SCORUL L-A „SCRIS" PETRE SOTIR...

DINAMO — PETROLUL 1—0 (1—0)

Stadion Dinamo; timp frumos, teren alunecos, 12 000 spectatori. A marcat: Gherghelí (min. 10).

DINAMO: Coman 8 — Cheran 7, Stoenescu 7, Crăciunescu 5 (min. 54 Doru Popescu 6), Deleanu 7, Ghergheli 8, Dinu 8, Sălceanu 7, Nunweiller VI 8, Dumitrache 6, Lucescu 8.

PETROLUL: Vișan 8 — N. Ionescu 7, Bădin 7, Florea 7, Mocanu 8, Dincuță 7, Moraru 7, Grozea 8, Stănescu 7, Cotigă 6, Iuhasz 6 (min. 60 Oprișan 5).

A arbitrat P. Sotir (Mediaș) ★, ajutat de Z. Drăghici (Constanța) și G. Pop (Brașov).

Trofeul Petschowschi (pentru public): 9.

La tineret-rezerve: Dinamo București — Petrolul 2—0 (0—0).

Mergînd la un meci ce se anunță interesant, te gîndești la evoluția fotbaliștilor pe care îi vei vedea; este firesc să fie așa, ei fiind autorii spectacolului pe care tu, spectator, ți-l dorești. Nu este la fel de firesc — dar se întîmplă uneori — ca, pe drumul de la stadion spre casă, gîndurile să ți se îndrepte către un alt... autor, intrat în scenă cu o replică care a stricat piesa. Cam așa a fost ieri...

O partidă deschisă, aerisită, cu faze cursive, compuse cu destulă eleganță de ambele echipe, dar cu mai mult aplomb și spirit ofensiv de către dinamoviști, care au avut cel puțin 5 goluri clare în picioare, poate fi contestată — sub raportul scorului — de către ploieșteni și nu numai de ei, ci de către toți spectatorii obiectivi, datorită... cavalerului fluierului, Petre Sotir, care în min. 38 (la 1—0 pentru Dinamo) a refuzat un penalty flagrant oaspeților, un PENALTY DEMONSTRATIV dacă vreți, la o „cosire", de la spate, a lui Grozea de către Deleanu. Dar P. Sotir n-a fluierat. L-au fluierat în schimb spectatorii, dar asta are mai puțină importanță. Important este faptul că la 0—1, arbitrul a răpit ploieștenilor un gol virtual! Ce s-ar fi întîmplat după 1—1? Nu știm, nu ne ocupăm cu ghicitul... Poate că ar fi cîștigat tot Dinamo, echipa care ieri a dominat majoritatea timpului, dar poate că Petrolul s-ar

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

AZI ÎN DIVIZIA A

Astăzi, în etapa a VI-a a diviziei A: Dinamo Bacău — F. C. Argeș, Politehnica Iași — Universitatea Craiova, Rapid — C.F.R. Cluj **(pe stadionul Republicii, de la ora 16,15)**, Jiul — Steaua, Farul — U.T.A., A.S.A. Tg. Mureș — Crișul, „U" Cluj — Steagul roșu.

MAREA SURPRIZĂ NU S-A PRODUS...

Stimați cititori, desigur că așteptați din partea unui martor ocular la disputa care a inaugurat vineri cea de a 58-a finală a „Cupei Davis" relatări, comentarii și explicații care să vă mulțumească sau măcar să vă ofere justificări acceptabile pentru ceea ce matematica sportivă consideră un dublu însuccs. Vă mărturisesc că nu sînt pregătit pentru așa ceva, deși am la dispoziție toate datele care definesc principalul eveniment de vineri al lumii sportive și că, în ciuda faptului că am petrecut una dintre cele mai scurte nopți ale carierei mele profesionale, n-am reușit nici pînă la această oră să formulez un răspuns mulțumitor întrebării fundamentale: cum trebuie apreciate rezultatele primei zile a meciului S.U.A.—România?

De altfel — și nu o spun ca o simplă justificare — nu au făcut-o nici gazdele pînă acum, deși ele sînt în postura de cîștigătoare. Ediția de noapte a ziarului local **„The Plain Dealer"** a inserat la rubrica sa de sport — și cînd spun rubrică fac o apreciere modestă pentru fascicolul de cîteva pagini dedicate sportului — nimic mai mult decît o succintă relatare a primelor meciuri. Nu am găsit în această rubrică de avangardă, care avea să ajungă la cititorii obișnuiți abia în cursul dimineții, decît o apreciere foarte generală, potrivit căreia ASHE A FOST MAI CALM DECÎT ȘI A PASEI. De asemenea, credem că n-a fost pusă în valoare întreaga capacitate de luptă, care îi caracterizează îndeobște pe majoritatea reprezentanților noștri, planînd, în permanență, o stare vecină cu moliciunea, generată, poate, și de faptul că se juca în... „familie". A cîștigat cu 3—0 (6, 5, 9) România A.

În cel de al doilea meci, Italia a întrecut Franța cu 3—1 (13, 10, — 6, 7), în urma unui plăcut spectacol voleibalistic.

În deschidere, s-au întîlnit formațiile feminine ale României și Italiei. Disputa s-a încheiat cu scorul de 3—0 (4, 6, 3) în favoarea voleibalistelor românce.

Turneul continuă azi, de la ora 16,30.

Emanuel FANTANEANU

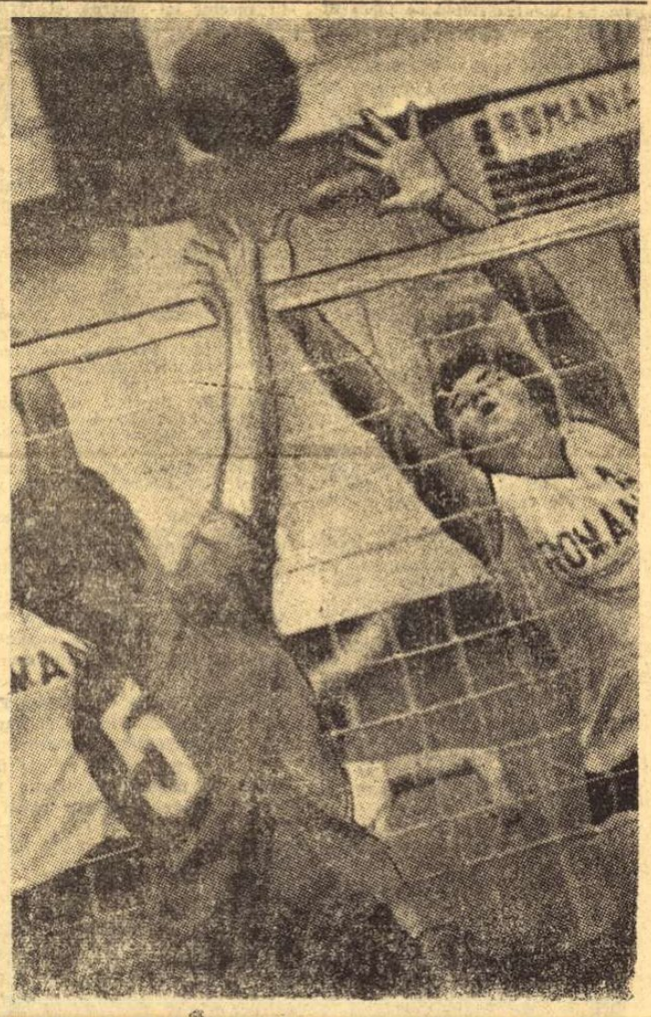

Fază din partida feminină, România—Italia, jucată în deschiderea turneului internațional masculin.

ÎN TURNEUL INTERNAȚIONAL DE VOLEI

Confruntări utile

Sala Floreasca, din Capitală, a găzduit, ieri, întrecerile primei zile, a turneului internațional de volei, cu participarea echipelor Italiei, Franței și României (2 formații) — un bun și util prilej de a face o ultimă verificare a jucătorilor care peste o săptămînă se vor prezenta la campionatele europene de la Riga și Tallin.

Sorții au decis ca cele două echipe ale României (de fapt, lotul de tineret, divizat) să se întîlnească în primul joc. A fost o partidă în care s-a căutat — și s-a reușit de multe ori — să se demonstreze că s-au însușit temele predate la antrenamente. Totuși s-au manifestat încă multe lacune, mai ales, în ceea ce privește dublajul, sesizarea celei mai bune poziții de atac, corectitudinea preluării

SURPRIZĂ ÎN DIVIZIA A LA RUGBY: STEAUA — VULCAN 9—9 (3—3)!

Un incredibil (pentru cei ce n-au asistat) 9—9 consfințește pe tabela de marcaj finalul meciului divizionar A de rugby Steaua—Vulcan, disputat sîmbătă pe terenul Steaua. În orice caz, partida cere (și va avea...) comentarii amănunțite. Pentru simpla informație de primă oră, vă vom arăta că Vulcan a condus pînă în min. 76 și că Steaua poate fi flatată de rezultatul obținut, pe care, de altfel, considerăm că nici nu-l merită! Au înscris Fugigi (înc., 2 l.p.) pentru Vulcan și Braga (2 înc.) și Durbac (l.p.) pentru Steaua. A arbitrat Al. Lemneanu ★★★★★ (g.r.-ș.).

În campionatul feminin de handbal:

I.E.F.S. A ÎNTRECUT PE RAPID

Uvertura la etapa a III-a a campionatului feminin de handbal a avut loc ieri pe terenul de la „Tineretului", între echipele Rapid și I.E.F.S. Echipa remaniată a Rapidului (multe elemente tinere) nu a putut face față jocului bun prestat de fetele de la I.E.F.S. au condus în permanență, reușind să obțină cea de a doua victorie în campionat. Scor final 9—4 (5—2). Ele au avut ca principale realizatoare pe Tomanicska (3 goluri) și Pepene (2 goluri). Au arbitrat: M. Ionescu și Gh. Stoicovici (Buc.)

Gh. RANGU

OMUL — FIINȚĂ INVINCIBILĂ

Ernst Hemingway, cel ce a trăit cu atîta pasiune și a creat cu atîta fervoare, spunea: „Omul poate fi nimicit, dar niciodată învins".

De la miticul Prometeu și pînă în zilele noastre, specia om și-a dovedit sieși și a dovedit tuturor forțelor naturale ostile, că nu poate fi îngenunchiată cu nici un preț.

Homer, orb fiind, se dovedește unul din cei mai de seamă clarvăzători poeți ai lumii, Cervantes „Ciungul de la Lepanto", creează un erou unic în literatura universală, pe Don Quijotte, Byron — șchiop de un picior — rămîne unul din marii romantici ai lumii, Toulouse Lautrec — infirm și diform — ne-a lăsat un tezaur artistic inestimabil; în sfîrșit, Beethoven nu poate fi oprit de surzenie să compună capodopera sa: Simfonia IX.

Arta este, așadar, unul din mobilele care declanșează forțe nebănuite, anulează infirmități și dă sensuri majore existenței.

Dar iată că mai există și sportul, care poate mobiliza personalitatea umană, făcînd-o să se ridice peste piedici materiale.

Am asistat, odată, la un campionat de gimnastică al nevăzătorilor și mărturisesc că, dincolo de strîngerea de inimă firească, am simțit o mare admirație față de acești infirmi temerari care, pe calea exercițiului fizic, își depășesc handicapul și se integrează în colectivitate.

Există campionate internaționale ale deficienților fizici, Jocuri Olimpice în care participanții, depășindu-și tarele de constituție sau accidentale, își pun în evidență calități fizice izvorîte sau consolidate prin compensație sau prin antrenamente speciale. La Belgrad, s-au desfășurat campionatele mondiale ale surdo-muților, în care sportivi din multe țări ale lumii s-au întrecut cu pasiune și înălțătoare dăruire, făcînd abstracție de infirmități.

Dar, pînă la stadiul competițional, și pentru el, orele de educație fizică sînt bine venite în școlile speciale ale surdo-muților sau ale nevăzătorilor. Iar pentru deficienții fizici centrele medicale de cultură fizică, și în unele țări chiar parcurile sportive special amenajate, în care accentul se pune pe activitatea sportivă, joacă un mare rol.

În aceste condiții speciale, activitatea cadrelor medicale, a profesorilor care predau educația fizică, este extrem de grea, dar și interesantă, rezultatele obținute avînd, dincolo de aspectul lor spectacular, o profundă notă de umanism.

Oare toate acestea nu sînt de ajuns pentru ca sportului să i se confere un nou titlu de noblețe?

Este o valență care, adăugată celorlalte bine știute, consolidează locul lui pe piedestalul civilizației contemporane.

Dorin ALMAȘAN

Trimișii noștri speciali la ATENA transmit:

ZIUA RECORDURILOR

● MAREA SURPRIZĂ A C.E. — CEHOSLOVACA JAROSLAVA JEHLICHOVA ● ASTĂZI — MARATONUL ȘI FESTIVITATEA DE ÎNCHIDERE

Campionul european de la Budapesta, italianul Eddy Ottoz, s-a impus categoric în finala cursei de 110 mg, deși înaintea startului nu puțini erau cei care acordau un mare credit recordmanului mondial la 400 mg, David Hemery. Anul acesta — Ottoz, Hemery și Beighe erau creditați cu același rezultat: 13,6. Ottoz a fost însă într-o formă de zile mari, și de la gardul al doilea el a început să-și creeze avantaj în fața adversarilor, terminînd net învingător. REZULTATE 110 MG: 1. EDDY OTTOZ (Italia) 13,5, 2. **David Hemery (Marea Britanie)** 13,7, 3. **Allan Pascoe (Marea Britanie)** 13,9, 4. Guy Drut (Franța) 14,0, 5. Raymond Beighe (R. D. Germană) 14,1, 6. Pierre Schöbel (Franța) 14,1, 7. Kjellefred Weum (Norvegia) 14,1, 8. Sergio Liani (Italia) 14,1.

Multipla campioană a probei feminine peste garduri, Karin Balzer, cîștigătoare la Tokio în '64 și Budapesta în '66 s-a dovedit la fel de valoroasă și în proba de 100 mg (oficial introdusă din acest an), ca și la 80 mg, specialitate care i-a adus consacrarea. Balzer a fost poate singura cîștigătoare, la actuala ediție a „europenelor", a cărei victorie se profila cu mult înainte ca ea să se fi aliniat la start. Rezultatul său de 12,9, din acest an, o indica ca superfavorită. Doar o minune sau o întîmplare nefericită ar fi putut-o împiedica pe laborantă din Leipzig să cîștige. Și minunea, firește, nu s-a întîmplat. REZULTATE 100 MG.: 1. KARIN

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 4-a)

NIMBUL INEGALABIL

Iată-ne, deci, ajunși în ultima zi, în ziua exclusivă a finalelor, fără serii, fără preliminarii, fără calificări, cînd se poleiesc definitiv medaliile și prestigiile. A plouat cu recorduri mondiale, spre bucuria organizatorilor. O duzină de titluri au fost distribuite azi, cu toată pompa: crainici în veșminte antice, medalii, diplome în toc, cupe ce seamănă cu amforele, imnuri și stindarde naționale (în ciuda rezervei unei părți a presei suedeze, care l-a avut totuși aici pe decanul ei de vîrstă, Torsten Tegner, bătrînelul mîndru de a nu fi scăpat nici o Olimpiadă de la 1908 încoace!), apoi lacrimi de bucurie și stadionul în picioare. Asemenea lacrimi de bucurie și-au dorit localnicii, care printr-o telegramă publică au transferat anticipat toate nădejdile lor bietei prăjini de fiberglass a lui Christos Papanicolau. Și nimic nu poate descrie delirul sau decepția lor la fiecare reușită sau nereușită a acestui semizeu modern, a acestui Hermes cu aripi la picioare, care se folosește de un totag (din anii de studenție americană în Illinois) pentru a urca mereu mai sus spre nectarul Olimpului sportiv. Aproape toată proba a fost o bătălie tactică, cu numeroase renunțări și sărituri pentru a influența psihologic pe adversari. Mai mult s-a stat decît s-a sărit, deși concursul a durat aproape cinci ore. Dar, pe semne că oracolul atletului grec nu a fost favorabil în această zi, spre dezolarea celor 40 de mii de atenieni strînși în inelul de beton de la Karaiskakis, spre a-și onora eroul. Pentru delegația română, din păcate, emoțiile, ca și speranțele s-au încheiat cu o zi înainte. Și nu trebuie să fim prea severi într-un an imediat următor Olimpiadei, cu un lot redus de atleți, deloc împroșpătat,

Victor BANCIULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Agneta Sterner, înotătoarea nr. 1 a anului.

(Citiți cronica în pag. a 4-a)